

eflagde jeg et fort Bøjsj paa det danske Smandshjem, der bejtes af den danske Dame Andrea Gehlert Franks, som er Enke. Hun er biskaaet af en ung troende Mand fra Nordhøvsjø, der bejtes af Stiene. Hun var først bejst til at virke blandt Modfærene i Bagindien, men da begge de første Missionærer døde, og hun stod ene, begyndte hun at virke her i Calcutta blandt skandinaviske Smand. Hjemmet har gjort en god Gerning, men i den sidste Tid er der ikke kommet saa mange skandinaviske Sjæle her til Calcutta som forhen. Det var nu ligesom Kul, og mange Gæder var kommen fra Skotlandene til Udbring blandt Smand, ja som: Strømver, Halsklæder, Vænter, Kommetørklæder, Bøger og meget mere. Det var Mødre, som selv havde Sønnen paa Havet, der sendte de gode Sager. Godt er det at der er nogle, som vil tage sig af vore Sjæle i god Forstand. Der er nok, som lurer paa dem for et lønderrive dem.

Men næste Dag tog jeg med Jernbanen til Vompus-Gint og derfra videre de 12 Mil til Gods ud til Ebenezer. Det lader sig ogsaa gøre at gaa i Indien. Endelig naaede jeg Maaret og blev modtaget med Venlighed af de gamle Veteran-Missionærer Skrefsrud og Fru Børresen. Der var lige ankommen to Medhjælperere fra Danmark, Pastor J. Børresen og Pastor Richter, en ganske ung Mand. Børresen er en Søn af den gamle Missionær og tænkte at skulle fortætte sin Faders Gerning; men det ser ikke ud til, at han kan arbejde her. Hans gamle Sygdom er kommen igen, og han er vistnok kommen til Indien for at dø. Han ser meget sjaog og lidende ud. Jeg kunde næsten ikke tro mig selv, da jeg saagde næste Morgen, at jeg var paa Ebenezer. Det Sted jeg saa ofte havde tænkt og talt om. Sidst til har Herren hjulpet. O, hvor levende blev det ikke for min egen Del. Ja, hans Hjælp, hvor har jeg ikke erfaret, at nedentil er de evige Kirke, og paa de høje Syer kommer han til vor Hjælp. Og hvor talte ikke dette Sted om hans underfulde Hjælp i mere end 40 Aar. — Min Sjæl lov Herren og glem ikke alle hans Velgerninger!

Efter at have drøftet en Aap De, begav jeg mig ud for at se Omgivelserne. Lige over for Missionærenes Bolig ligger Fru Børresens Pigeskole, der næsten er kendt over hele Indien. Den er en stor indelukket Gaard. Du kan frit gaa alle Steder paa Ebenezer; men her er det ikke tilladt nogen uvedkommende at gaa ind. Først begav jeg mig over til Kirken for at se Pappas Grav (Børresens Grav). Man var lige i Færd med at smykke den med Guirlander og grønne Blade, saa der var ingen No. Efter at have taget den store Kirke i Omsyn, — den er omgivet af en stor Veranda, paa hvilken de store Tæpper holdes — tog jeg min Vej over til Vanddammen. De er store og meget praktisk anlagte og omgivet med en høj Jordbold, der er beplantet med fæmne Skuggetræer. De skal være 24 Fod høje. Den ene af dem er tillige Daabdammen. Alle bliver her døbt ved Neddøpfelse baade Vorn og voksne. De ældre gaar i to Rækker helt ud i Vandet, og Barnet rækkes fra den ene til den anden paa den ene Side ud til ham, der udfører Daaben, og derpaa tilbage fra Gaard til Gaard paa den anden Side efter Daaben. En Række af mindre Huse ligger uden om Stationen. Saavel disse som deres Beboere er rene og nette, og alt tyder paa Orden og Renlighed. Høffene bliver meget høfligt og venligt. Lidt St for Stationen er Trengestolen, der ligesom Pigeskolen er kostfule, og over hvilken Skrefsrud har Oberofonet. Den gamle Lærer, Sezeffa-Das ledesager Drengene, og overalt tager han sin Plads midt iblandt dem. Den gamle Kirke bruges nu til Klasseværelse for Drengene. Vigeud for den gamle Kirke ligger Fru Skrefsruds begravet. Den første af Missionærene der gik ind til Hviden, den lille Blide og fremme Kvinde, der havde faaet for Indflydelse paa den stærke Skrefsrud. Foruden de nævnte Bygninger findes der et stort Hus, hvor Doktoren bor, og her er Apoteket og et brandfrit Rum for Opbevaring af Rødvindpiper, Gæstehjemmet, Lærerboligen og Posthuset samt et Le-

graffontor; et særskilt Hus, hvor de ældre bor, naar de kommer til deres maanedlige Møder; Stue til Kreaturer, til Redskaber og til Haandværkere. Man kan alle Begne kendes Pappas styrende og ordnende Haand. Det første, som Fru Børresen spurte om, var dette: „Er Kvindene i Amerika med i Arbejdet for Redningens Frelse?“ O, hvor jeg længtes efter at de maatte komme med, og hvor jeg glæder mig over, naar jeg hører fra et eller andet Sted, at de har taget en Gerning op.

Om Eftermiddagen fik jeg endelig en stille Stund ved Pappas Grav. Ved Kirken saar en Graafsten, der er sendt fra Danmark og skal lægges paa hans Grav; men et større Minde har han sat i Arbejdet og i den Kærlighed, hvormed Santhalerne omfatter ham. Vi drak Kaffe oven i Pi-gehuset om Eftermiddagen, og Skrefsrud fortalte mig, hvorledes han den første Juleaften for 45 Aar siden havde grædt af Glæde for at kunne fortælle arme Synderer iblandt Skindinger, at for dem var en Frelser født. Dette var hans 45 Aar herovre, men han var ikke træt af Gerningen. Om Juleaften paa Ebenezer har jeg skrevet til „Vornebladet“ og skal ikke gentage det her, da de fleste hørte det for. „Vornebladet“ Julemorgen vækkedes jeg tidligt ved at høre Sang ude i Gaarden. Det var Mamas Piger, der sang deres Julefang i den tidlige Morgenstund. Jeg stod op og maatte ud i det frie — ud til Kirken til Pappas Grav. I Dag var alt stille og høfideligt her i den stille og varme Morgen, ikke som i Danmark og Amerika, hvor Kulden bider og Sneen flyger. Nej, her er Julefang og Vornstærkt, og fra alle, jeg mødte, smaa som store, lod den venlige Frelserhilsen: Johar!

Al. 7 samlede vi ved Tebordet, og nu kom Pigerne og snakkede os alle: Johar! og en glædelig Jul. Skrefsrud talte lidt med dem. De takkede mig for min Hilsen og bad mig hilse tilbage til Amerika. Sele Tiden kom gamle og unge og snakkede Mama: Johar! Nu kom alle Skolebørnene, og med Mama som Leder gik de over til Julehuset, hvor hver af Børnene fik en Appelsin, ellers blev Gæverne staaende paa Julbordene. Al. 12 (Ebenezers Tid) var der Prædiken i Kirken, der næsten fyldtes af andægtige Tilhørere. Der var 2700 Menneker til Stede. Skrefsrud talte om det gamle Julevangelium. Det var ganske mærkværdigt at se, hvor stille og lyttende de alle var. Kirken er et meget stort Rum og gør et imponerende Indtryk. Den er bygget af Børresen, som har leveret Tegning til de fleste af Missionærenes Bygninger i et simpelt men værdigt Stil. Der findes ikke meget af det, der pnyter vore Kirker, hverken Alter eller Altertafler, Døbefont, Malerier Orgel eller Vænge, kun nogle Stole til Europæerne. Alle Santhalerne sidder paa Suga paa Maatter. (Mere.)

Virkningsfuld Recept.

Hjemmelavet Nyre-, Blære- og Gigtmedicin for Lægerne.

Her er en simpel Hjemmelavet Mikstur, som den er givet af en fremragende Autoritet i Nyre-Sygdomme, der siger, at den vil lindere næsten ethvert Tilfælde af Nyre-sygdom, der som den taget, frees Udset gaar over til Bright's Disease. Hun paaftaar, at jaadanne Symptomer som svag Lænd, Smærter i Siden, hyppig Træng til at urinere, jærlig om Natten, og jærlig Udrenning let overvindes. Her er Recepten, prøv den: Fluid Extract Prædion, ½ Dime; Compound Kargon, 1 Dime; Compound Syrup Sarsaparilla, 3 Dimes. Tag en Tefspid efter hvert Maaltid og ved Sengenid. Disse Bestanddele er usædvanlige og blandes let hjemme ved at ryste dem sammen i en Kasse. Denne Mikstur har en mærkelig helbredende og lindrende Indflydelse paa den hele urinære og Nyre-Bygning, og ofte overvinder den Gigt i kort Tid. Denne Mikstur siges at fjerne alle Uordner fra Blodet og at fure Gigt ved at tvinge Nyrerne til at filtrere og udrense af Blodet og

Sytemet af Urinære og fædelige Substanjer, som foraarjager disse Under. Prøv det, derjom De ikke er roff. Opbevar Recepten.

Dødsanmeldelse.

Bistnok den ældste af Danstere omkring Elk Horn, Søren Lovel, døde den 10. Febr. Han var født i Lovel, Guldager Sogn i Nærheden af Varde 1821, kom som ung til Vastrup, Bamdrup Sogn, hvor han beholdt sig i flere Aar, men flyttede siden til Nagbol, Standerup Sogn, hvor han havde sit Hjem, til han med sin Familie rejste til Amerika. Han saa i sine unge Dage meget af Verden, da han som Soldat var med paa den bekendte Jordomsejling med Galathea, og i de Dage gik det ikke saa hurtigt med at rejse som nu, det tog nemlig hele 3 Aar fra 1845 til 47. Efter Skemkomsten til Danmark var han med i Trearskrigen. I Fredericia-Slaget stod han i Nyes Brigade. Han var ogsaa med ved Sjied og Frederiksstad, og det var interessant at høre den gamle fortælle om, hvordan de i Frederiksstad i tre Dage levede ved bare Vin og Smør, da der ikke var Brød at opdrive, og Dyfferne havde omkring dem. I 1882 sluttede han med sin Familie til Gibson, Illinois, og kom derpaa til Elk Horn, Iowa, i 1892. Han var gift med One Marie Veef, der var paa samme Alder som ham, men som døde i 1897 i Elk Horn. Af deres fire Børn er to døde, de andre to bor her i Nærheden af Elk Horn. „Koldingposten“ og „Kolding Avis“ bedes optage samme.

Nyt fra Chicago.

Søndag den 14. Feb. indviedes Ebenezer nye Kirke paa Vestfiden. Det var en Gyltidsfund, Menighedende med Glæde og Forventning havde længtes efter. Dagen oprandt med en heftig Snestorm, hvilket gjorde sit til at tynde Ud i de bejogende Rækker. Trods Snevejret var en Del Børn mødt om Morgenen til Søndagskole, der for første Gang holdtes i Kirkens Krypt. Pastor J. M. Hansen fra Neb. talte til Børnene om, at give Herren Hjertet fra Ungdommen af. Til Indvielsen indandt sig ogsaa en forholdsvis stor Skare. Prædikere: G. B. Christensen, J. M. Hansen, Brødrene Mengers, P. Nielsen og Kirkens Præst var til Stede. Den forenede Kirkes Formand, Pastor Christensen indviede Kirken i den treenige Guds Navn og prædikede om Formiddagen. Om Eftermiddagen og Aftenen var der atter Møde, alle godt bejogte.

Om Aftenen var der Jællespisning i Kirkens Krypt, hvor ca. 400 Menneker bejstes, en Tilfæling, Komiten har Væ af. Den lille, gamle Ebenezer Kirke var bygget Aar 1885 og ejedes først af en tyff luth. Menighed, blev senere solgt til Mr. P. Vinden, Rassin St., og taget i Brug af Siloams Menighed for Missionærarbejde i Humboldt Park-egnen, hvor en Del Danske boede. Kirkens nuværende Præst, Pastor L. Petersen blev antaget som Hjelpepræst af Siloams Menighed og fortsatte Virksomheden i nævnte Kirke. I 1895 stiftedes en Menighed med 22 Medlemmer, hvilket Antal nu er mere end tredoblet. Der var store Hindringer at kæmpe mod. Omegnets danske Befolkning var for første Delen optaget af verdenslige Foreninger og Løger og var en Protest mod al kirkelig Arbejde. Udgifterne var, trods Præstens meget beskedne Løn, store i Forhold til Nyeenen.

Pastor Petersen var ihærdig i Arbejdet, var paa Færd med at sætte, og Menigheden sluttede sig tæt til sin Præst, arbejdede troligt med, og Herren gav Bæst. Sjæle omvendtes til Herren og sluttede sig til Menigheden. Men efterhaanden som Forsamlingen tiltog, vokste ogsaa Uafstet om at faa en større og vænere Kirke end den lille uanselige Trækirke. Men hvordan skulde man faa Midlerne; det var det vanskelige Spørgsmaal, der ikke var let at behæve. De forskellige Maader bragt i Anvendelse gav intet tilfredsstillende Resultat. Derfor opgav man dog ikke Tanke. Ogsaa Kvindeforeningen tog fat. De tilbejbragte meget ved de-

res Missionærudvalg og fortjener Ros for deres energiske Arbejde for Kirketjansen.

Sidste Sommer blev Sagen om en ny Kirkebygning atter bragt paa Bane, og der blev taget fat paa at bygge, og Midlerne hertil tilbejbragtes over Forventning.

Kirken optager fuldtændig to Byggegrunde med Facade til Rockwell St. og Siden til Wabanja Ave.

Den er opført af præstede Martin og bygget i den gotiske Spidskuestil. Kirken i det hele gør et tiltalende Indtryk og er en Prød for Omegnen. Der er noget solidt og mægtigt ved det svære Taarn, der hæver sig op over Kirkebygningen, og de spidsbuede Vinduer med Palmeformentation og kirkelige Symboler i Glasmosaikarbejde forstørrer Kirken i høj Grad ogsaa udvendig. Murerarbejdet er udført af Murermeester Bach, Smederarbejdet af Ed. Nielsen og Clausen, Glasarbejdet af Carlmeester M. Heis.

Over Indgangsdøren staar: „Vi prædike Kristus“, det er udført i Glasmosaikarbejde. Facaden mod Rockwell tager sig prægtig ud med de store Vinduer ved hver Side af det massive Taarn. Det sydlige Gavlindue bærer Luthers Baabenskjold: „Et stort Kors i et rødt Hjerte omgivet af en hvid Nisje paa himmelblaa Baggrund, omfattet af en Guldring.“

I det nordlige Gavlindue er overført fremstillet en aaben Bibel, hvorpaa staar: Joh. 3, 16. I de to mindre Vinduer ved hver Side af samme er i det ene „et Kors“, det andet „en Krone“.

Vinduerne mod Wabanja minder om „Ordet, Bønnen, Daaben og Næbveren“. Ordet betegnes i et Vindue ved et brændende Lys paa en Vøjstige. Bønnen i et andet Vindue betegnet ved et Kogefat. Daaben i et tredje ved en Døbefont, Næbveren i et fjerde, ved et Alterbæger.

De to store Vinduer hver paa sin Side af Altret skal fremstille Vælselshem og Golgatha, men er endnu ikke færdige; men af de to mindre derimod bærer det ene paa Spidens de to græffe Vogtstaver Alfa og Omega sammenlyngede. Det andet Vindue bærer de tre Vogtstaver: G. H. E. sammenlyngede, det er Bøgnvælselshemmerne til Ordent: Jesus Homo Salvator (Jesus Mennekesfægtens Frelser).

Kirken indvendig er efter danske lokale Forhold rummelig, der er Siddepladse til ca. 400 Menneker. Indvendig gør Kirken et særdeles hyggeligt Indtryk. Nyet fra de innulke og smagfuldt dekorerede Vinduer spredes i dæmpede Farver over Rummet og giver et høfideligt Præg. Kirkebænkene er stilfulde og behagelige at sidde i. Den nye Prædikestol er efter feres Mening for lav og vilde muligvis tage sig bedre ud, om den var højere. Paa hver Side af Alter og Prædikestol er to symmetriske Platforme for Sangkor og Strengorkester. I Baggrunden af Kirken findes et mindre Galleri.

Rummet oplyses af fem elektriske Lyfretromer, hvormed Vinduerne tager sig godt ud udvendig. I Kirkens Krypt er indrettet et rummeligt Søndagskolelokale, et Skæffen og andre mindre Værelser. Ungdomsforeningens Vøjamling er sluttet herved. Det hele er behageligt og godt indrettet. Pastor J. M. Hansen, Staplehurst, Neb. og Pastor L. Petersen havde hver digtet en Sang i Anledning af Festen, hvilket blev sunge ved Indvielsen. Pastor Hansen bragte, efter hvad mig er fortalt, en smuk Gæbe til Kirken.

Grunden til, at Menigheden fik sin Kirke saa hurtig og saa billig opført for en stor Del den, at de Haandværkerfolk, som tilhørte Menigheden, gjorde en Masse Arbejde gratis i deres fritid, ligesom Carlmeester Heis har gjort sit Arbejde saa uuaadelig billig.

Men først og sidst er det Herren, der har hjulpet; det er ham, der Gæb og Tællen tilkommer, ham, der gav Bistke, Kræfter, Midler; uden ham lygges Bygningensmændene forgeses. Og det er vor Vøn, at han fremdeles vil hjælpe, vil give de aandelige blinde Syn og aabne de døves Øre, saa at Menighedens indre Bygning fremdeles vokse og forstærkes og sammensjoes af levende Stene.

— Siloams Menighed har begyndt

en Missionærvirksomhed ude ved North Ave. og 40 Court.

Der er en Del Arbejdsledsghed her som sædvanlig om Vinteren, dog ikke saa slemt som sidste Vinter.

— Vejret er igen varmere, og lidt Regn er falden, saa Sneen er næsten smeltet bort.

— Det uødvendige Bygningsarbejde har i den senere Tid været hemmet en Del af det hyppige Iffitende en ugunstige Vejr.

Benkt Hilsen til „Danstereen“s Personale.

Korr.

Slet Fordøjelse ophører.

Idebejndende fra en daarlig Mave forsvinder i 5 Minutter.

De kan spise hvad som helst, Mavnen kræver, uden Frygt for et Tilfælde af manglende Fordøjelse eller Dyppesja, eller at den indtagne Føde skal gære eller blive sur i Maven, derjom De af og til vil tage lidt Diapypin efter Maaltidet.

Maden vil smage godt, og hvad De spiser, vil blive fordøjet. Intet kan gære eller forvandles til Syre eller Gift eller Gas, der foraarjager Mavnen, Svimmelhed, en Jølfelse af at være overfuldt efter at have spist, Kvalme, Slet Fordøjelse (som der laa en Vlyplump i Mavnen), Galbelot, Hjertebrunde, Smærter i Mavnen og Indvoldene eller andre Symptomer.

Hovedpine fra Mavnen er absolut uafent, hvor dette virkningsfulde Middel benyttes. Diapypin gør i Virkeligheden en sund Maves hele Arbejde. Den fordøjer Maden, naar Mavnen ikke kan. Enhver „Triangul“ vil fordøje al den Mad, De kan spise, og ikke efterlade noget til at gære eller sure.

Naar er stor SØCts. Veste af Pape's Diapypin hos Deres Druggist og begynd at tage det i Dag, og i Morgen vil De prale af Deres sunde, stærke Mave, for De kan da spise hvad som helst. De smelter, uden mindste Idebejndende, og enhver Smule af Urenhed og Gas i Mavnen og Indvoldene vil feres bort uden Afføringsmidler eller anden Hjælp.

Betændigorelser.

Urmager snffes.

En dygtig dansk Urmager kan træfs saa Arbejde ved Henvendelse til

S. C. Madjen, Kimballton, Ia.

Adressforandring

Rev. A. S. Nielsen, Coulter, Ia., er nu Minden, Nebr.

Kirkefaadsmøde

afholdes, om Gud vil, den 9. og 10. Marts paa Tri. Sem. i Blair, Nebr. Mødet begynder Kl. 10½ den 9. Kirkefaadsmødemembrerne indbærls herved til dette Møde.

I broderlig Værbødighed, G. B. Christensen.

Kredsmøde.

Minnefota Kreds af den forenede danske ev.-luth. Kirke afholder, om Gud vil, sit Foraarsmøde i Owatonna danf-norsk evang.-luth. Menighed i Owatonna, Minn., fra 4. til 7. Marts.

Mødet begynder med Højmesfejgudsstjeneste Torsdag Aften d. 4., Kl. 7½.

Præstsmøde Torsdag Efterm. Kl. 2. Omner til Drøftelse:

- 1. Hvorledes forstærkes Guds Raades Tid, og hvad bliver Følgerne?
- 2. Kaldelsen.

A. Hansen, J. Simonson, Sekret. Kreds.

Owatonna dan-norsk lutherke Menighed indbyder herved Benner af vor Kirkes fiore Sag, baade dem, som bo nær herved, og dem langt borte, til at komme og høre Guds Riges Gæder med os i ovennævnte Dage.

De, som ville melde deres Komme til undertegnede mindst et Par Dage før Mødets Begyndelse, skulle blive jørgede godt for baade med Hensyn til vore Kammer i nævnte By og re paatage os noget Ansvar for dem, der kommer uanmeldt.

M. L. Jensen, Mgh. Præst, 239 E. Pearl St., Owatonna, Minn.

Vore Bogsamlinger

er et nyt Forhandlingssystem af danske Bøger, en Salgsplan, vi har lagt for at gøre det muligt for enhver at danne sig et Bibliotek og faa en Grundvold til et saadant lagt s t r a k s eller til at faa sit nuværende Bibliotek værdifuldt forøget.

De mener maaske ikke i Øjeblikket at have Raad til at anskaffe de Bøger, som De godt kunde lide at have i Deres Hjem, og derfor sælger vi Dem Bøgerne paa Afbetaling ud fra det Synspunkt, at De nok vil købe en Bog til 1 Dollar en Gang imellem, men De vil ikke afse et større Beløb paa een Gang. Følgen er imidlertid da i de 9 af 10 Tilfælde, at De opsætter eller glemmer at købe Bogen, hvilket ikke alene er kedeligt for Dem, men ogsaa for os, der gerne vil sælge.

Det er enhver's Pligt at berige og udvikle sin Aand gennem Læsning af gode Bøger — derfor er det Deres „business“ at købe Bøgerne, vor at sælge dem. Og i Fremtiden har De ingen Undskyldning for ikke at købe, vi for ikke at sælge, siden vi har etableret vor Bogsamlingssalg.

Ved Køb af Bogsamlingen kan De efter eget Ønske vælge fra vort Katalog Bøger til almindelig Katalogpris for et Beløb af f. Eks. \$10 (den mindste Sum vi sælger for efter dette System). De u d v æ l g e r s e l v, hvilke Bøger De ønsker, faar dem alle udleverede s t r a k s, betaler os ved Modtagelsen \$2.00 og hver følgende Maanedsdag \$1.00. De har fra første Betaling Brug af Bøgerne i Deres Hjem, og naar sidste Afdrag er indsendt, er Bogsamlingen Deres Ejendom.

Ved Køb for \$15.00 betales \$3.00 ned og \$1.50 pr. Maaned. „ „ „ 20.00 „ 4.00 „ „ 2.00 „ og saa fremdeles efter Beregningen 20 pCt. ned og 10 pCt. af den samlede Sum pr. Maaned, indtil man ved Køb for \$100.00 betaler \$20.00 ned og \$10.00 pr. Md. (\$100.00 er vort Maksimumssalg paa Afbetaling).

Skriv til os og lad os korrespondere om denne Sag.

Danish Lutheran Publishing House, RACINE, WIS.